

Kolot, murangkalih sareng garéja

Salaku anggota masarakat, kolot Kristen kedah ngadidik murangkalihna, sareng aranjeunna henteu kedah ngantepkeun muatan sapertos kitu ka garéja, atanapi lembaga anu sanés.

Kolot, murangkalih sareng garéja

Bubuka

Naon anu kuring tiasa lakukeun pikeun ngajaga anak kuring di garéja? Ieu patarosan anu ditaroskeun ku seueur kolot Kristen.

Anu ngagaduhan murangkalih alit hoyong formula pikeun nyegah murangkalihna nyasar ti gereja, sareng anu ngagaduhan murangkalih ageung, anu parantos ngajauhkeun diri ti garéja, hoyong Gusti ngalakukeun kaajaiban.

Naon anu kedah dilakukeun?

Putra percaya kedah dilahirkeun deui

Mimiti, unggal urang Kristen kudu sadar yén 'anak-anak daging sanés anak-anak Allah'. Siga? Naha anak kuring, dilahirkeun di tempat kalahiran anu Evangelis sareng / atanapi Protestan, sanés anak Gusti?

Ayeuna, upami 'putra jalma anu percaya éta putra ti Allah', urang kedah satuju yén sadaya turunan Ibrahim ogé anak-anak Gusti, tapi, ieu sanés anu diajarkeun Alkitab.

Rosul Paulus, nyerat ka urang Kristen di Roma, netelakeun jelas yén janten turunan daging Ibrahim sanés anu masihan musisi ketuhanan "Sanés yén pangandika Allah kirang, sabab henteu sadayana anu ti Israél urang Israil; Henteu sabab aranjeunna turunan Ibrahim, naha aranjeunna sadayana murangkalih" (Rom 9: 6 -7). "... sanés murangkalih daging anu janten putra-putra Gusti, tapi murangkalih janji éta diitung salaku turunan" (Rom 9: 8). Ayeuna, upami putra-putra Ibrahim sanés murangkalih Gusti, éta ogé nuturkeun yén putra anu percaya sanés putra-putra Gusti.

Ku alatan éta, saha waé anu hoyong kéngingkeun ketuhanan ilahi kedah gaduh iman anu sami sareng anu dipercaya ku Ibrahim, nyaéta pikeun putra urang Kristen janten murangkalih Gusti, anjeunna kedah yakin kana cara anu sami anu dipercaya ku bapak dina pesen Injil.

"Maka, terang, yén jalma-jalma anu iman mangrupikeun turunan Ibrahim" (Gal. 3: 7).

Ngan jalma-jalma anu dihasilkeun tina binih anu teu rusak, anu mangrupikeun pangandika Gusti, nyaéta murangkalih Gusti, nyaéta, barudak Kristen henteu kedah janten putra-putra Gusti.

Garéja mangrupikeun awak Kristus

Kadua, sadaya urang Kristen kedah sadar yén awak Kristus, anu ogé disebut garéja, moal tiasa kacatur sareng lembaga manusa, sapertos kulawarga sareng garéja. Janten bagian tina lembaga manusa henteu ngajantenkeun manusa kagolong kana badan Kristus, nyaéta disimpen.

Tanggung jawab pikeun ngadidik

Salaku anggota masarakat, kolot Kristen kedah ngadidik murangkalihna, sareng anjeun henteu kedah ngantepkeun muatan sapertos kitu ka garéja, atanapi lembaga anu sanés. Tugas sapertos éta ngan ukur eksklusif pikeun kolot. Upami kolotna teu aya, tugas ieu kedah dialihkeun ka jalma sanés anu maénkeun peran ieu: nini-nini, paman, atanapi, salaku jalan terakhir, lembaga anu didirikeun ku masarakat (panti asuhan).

Naha misi ngasuh murangkalih tiasa didelegasikeun? Kusabab dina normalitas, kolot mangrupikeun jalma anu ngagaduhan kapercayaan anu pangsaéna sareng pangageungna dina taun-taun mimiti kahirupan hiji jalma. Dumasar kana hubungan kapercayaan ieu, lembaga kulawarga janten laboratorium dimana sadaya tés pikeun ngahasilkeun warga nagara anu bertanggung jawab dilaksanakeun.

Di jero kulawarga saha waé anu diajar naon anu ngagaduhan kawenangan sareng tanggung jawab. Hubungan manusa dipelajari sareng dikembangkeun dina kulawarga, sapertos babarayaan, silaturahmi, kapercayaan, hormat, kasih, jst.

Kusabab kolot gaduh hubungan anu pangsaéna sareng paling percanten, aranjeunna ogé anu pangsaéna pikeun nampilkeun Injil Kristus ka barudak nalika prosés pendidikan. Ku alatan éta, salutary yén kolot henteu nampilkeun murangkalihna sareng Gusti anu males dendam sareng pikasieuneun. Frasa sapertos: “- *Entong ngalakukeun ieu kusabab bapak henteu resep! Atanapi, – upami anjeun ngalakukeun ieu, Gusti ngahukum!* “, Henteu ngagambarkeun kabeneran Injil sareng nyababkeun karusakan anu parah pisan pikeun pamahaman budak.

Hubungan anu ditetepkeun ku Injil antara Gusti sareng manusa dipandu ku kapercayaan sareng kasatiaan. Naha mungkin pikeun percanten ka jalma anu sarakah sareng dendam? Henteu! Ayeuna, kumaha mungkin pikeun saurang nonoman percanten ka Gusti, upami naon anu parantos ditepikeun ka anjeunna henteu cocog

sareng bebeneran injil?

Kolot kedah nunjukkeun ka murangkalihna yén sababaraha paripolah henteu ditolerir kusabab bapa sareng indungna sacara efektif henteu satuju. Éta sikep sapertos kitu dilarang ku bapak sareng indung sacara épéktip. Éta kalakuan sapertos kitu ngabahayakeun sareng sadaya masarakat ogé henteu setuju.

Entong nampilkeun murangkalih anjeun ku Gusti anu hanjelu, gemet anu siap ngahukum anjeun pikeun salah laku. Kalakuan sapertos kitu di pihak kolot jelas-jelas nunjukkeun yén aranjeunna nyingkahan tanggung jawab salaku pendidik.

Ngadidik murangkalih ku netepkeun hubungan takwa, ngagaduhan Gusti, garéja, pastor, pastor, setan, naraka, pulisi, sapi berwajah hideung, sareng sajabana, salaku algojo atanapi hukuman, tungtungna ngahasilkeun lalaki anu aranjeunna henteu hormat lembaga sareng nganggap hina jalma-jalma anu ngajalankeun kawenangan. Jenis pendidikan ieu netepkeun rasa sieun tibatan hormat, sabab hubungan kapercayaan henteu mantep. Nalika sieun musna, teu aya deui alesan pikeun nurut.

Kolot anu nimpah cara kieu nalika ngadidik murangkalihna ngagaduhan bagian tina kasalahan dina nyasabkeun budakna. Garéja ogé ngagaduhan bagian na, kusabab gagal nunjuk kolot salaku hiji-hijina sareng sah anu tanggung jawab pikeun pendidikan barudakna. Nagara ogé salah, sabab nganggap peran pendidik, padahal nyatana, éta ngan ukur wahana pikeun ngirimkeun élmu.

Upami pondasi pendidikan henteu digariskeun dina kulawarga, sareng konsep sapertos anu diterapkeun sareng dialaman dina hubungan kulawarga, lembaga manusa sanés, sapertos garéja sareng nagara, bakal ditumpes gagal.

Seueur kolot anu ngalaksanakeun diri pikeun digawé, diajar sareng garéja, tapi, aranjeunna henteu nyéépkeun waktos dina pendidikan murangkalihna. Pendidikan barudak lumangsung sapinuh waktu sareng henteu séhat ngalalaworakeun waktos ieu.

Iraha ngamimitian ngadidik?

Perhatosan pikeun barudak biasana waé timbul nalika kolot Kristen ngaraos yén budakna ngajauhkeun diri ti lembaga garéja. Pikasieuneun banding ka imposisi sareng paksaan, maksa barudak angkat ka garéja. Sikep sapertos kitu bahkan langkung lepat tibatan henteu maréntahkeun budak dina waktos anu pas.

Patarosan ieu ngarewaskeun sababaraha kolot Kristen kusabab aranjeunna henteu terang naon perananna salaku anggota masarakat, sareng naon misi na salaku duta besar Injil. Kolot Kristen moal tiasa nyampur dua fungsi ieu.

Kolot Kristen ngagaduhan dua misi anu bénten pisan:

- a) ngadidik murangkalihna janten anggota masarakat, sareng;
- b) ngumumkeun janji-janji anu hadé tina Injil ka barudak supados aranjeunna henteu pernah nyasar tina iman.

Misi ieu kedah dilaksanakeun ti alit, jaga pikeun ngurus sacara sakaligus sareng pendidikan sareng latihan warga nagara, tanpa ngalalaworakeun kana ajaran kecap anu leres, nekenkeun kanyaah sareng kasatiaan Gusti.

Ti leuleutik budakna kedah diajar ngajén ka otoritas, sareng ngalangkungan kolotna budakna bakal dilaksanakeun ngeunaan pasrah kana kawenangan. Ngaliwatan duduluran, nini-nini sareng pamanna budak bakal diajar hormat sareng ngayakinkeun. Saperti babaturan, guru, tatangga sareng jalma asing, budak bakal diajar hubungan sareng dunya.

Kumaha upami injil? Naon anu disarankeun ku Alkitab? Dina Ulangan urang maca ieu: “Sareng anjeun bakal ngajarkeun ka murangkalih anjeun sareng nyarioskeun aranjeunna nalika linggih di bumi anjeun, sareng jalan sapanjang jalan, sareng ngagolér sareng gugah” (Deu 6: 7). Ngeunaan cara hirup anak

kedah dipasihkeun sepanjang waktos, nyaéta di bumi, di jalan, dina waktos tidur sareng nalika hudang.

Pitunjuk 'hurup' suci mangrupikeun tanggung jawab kolot! Ngalangkungan fungsi sapertos kitu ka guru sakola Minggu henteu disarankeun ku tulisan suci, malih, éta ngawatesan waktos ngajar ngeunaan Al Masih janten saminggu sakali, salami ngan sajam. Béda-béntenna béda ti naon anu disarankeun ku tulisan suci: pangajaran sapopoé.

Barudak sareng masarakat

Kolot kedah ngabantosan murangkalih ngartos yén sadaya jalma ngagaduhan kataatan ka kolot sareng masarakat. Kaluman ka sepuh ayeuna mangrupikeun karangan sareng magang kana kaluman anu bakal diperyogikeun ku masarakat, boh di sakola boh di padamelan.

Saatos diparentahkeun, sanaos jalma ngora éta henteu hoyong nuturkeun injil Al Masih, urang bakal ngagaduhan warga masarakat komitmen kana nilai-nilai sosial anu tangtu.

Salah sahiji masalah anu penting dina pendidikan barudak Kristen ayeuna nyaéta nyampurakeun pendidikan kulawarga sareng garéja. Ngantunkeun ka garéja tanggung jawab ngirimkeun nilai-nilai sosial budaya mangrupikeun kalepatan ageung. Nalika jalma ngora tumuh dewasa sareng kuciwa sareng jalma-jalma dina lembaga éta, anjeunna tungtungna ngalih tina kaanggotaan komunitas anu anjeunna hadir, sareng dina waktos anu sami anjeunna berontak ngalawan sagala jinis nilai sosial.

Nalika kolot sadar yén aranjeunna henteu ngahasilkeun murangkalih pikeun Gusti, aranjeunna langkung nerapkeun kana pendidikan sareng penginjilan barudak. Atanapi aranjeunna henteu asa-asa nalika ningali yén pucukna henteu dina kaayaan badé angkat ka garéja. Aranjeunna moal ngaraos kaliru atanapi

tanggél waler pikeun murangkalihna nalika henteu ngungkulan sababaraha masalah lembaga.

Kedah ngadidik murangkalih ngalangkungan ajaran firman Gusti, nanging, henteu hilap nyebarkeun sareng nyebatkeun nilai-nilai sosial. Pendidikan kalebet paguneman, ulin, pameget, peringatan, jst. Ngidinan barudak ngalaman sagala tahapan kahirupan, ti saprak budak, nonoman sareng nonoman.

Tapi, naon anu kedah dilakukeun nalika barudak nysar ti garéja? Mimiti, perlu dibédakeun naha barudak parantos nyimpang tina injil atanapi parantos ngajauhkeun diri ti lembaga anu khusus.

Teu maliré prinsip injil dasar ngabalukarkeun kolot ngalieurkeun naon hartosna janten putra Gusti anu kagolong kana garéja khusus. Upami murangkalih henteu deui biasa di garéja, anjeunna henteu kedah dilabélan sesat, atanapi anjeunna ngaléngkah ka naraka, jst.

Upami jalma ngaku kabeneran injil sakumaha ceuk Kitab Suci, éta hartosna anjeunna henteu sesat, tapi kedah waspada ngan ukur kedah berkumpul. Mungkin perlu pikeun kolot pikeun nalungtik naha budakna ninggalkeun kabiasaan pendak sareng urang Kristen sanés.

Ayeuna, upami putra henteu ngaku kabeneran injil sareng tetep berkumpul kusabab kabiasaan, kaayaan na sateuacan Gusti ngagangu. Naon anu anjeunna terang ngeunaan injil? Naha anjeunna ngaku iman Injil? Upami jawaban na négatip, perlu dibéwarakeun kabeneran injil, supaya anjeunna percaya sareng disalametkeun, sareng sanés ngan ukur jalma anu garéja.